

**РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 588/2001 від 26
березня 2001 року
про реалізацію Регламенту Ради (ЄС) № 1165/98 про короткострокові статистичні дані відносно
визначення змінних**

КОМІСІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СПІВТОВАРИСТВ,

Стаття 2

Беручи до уваги Договір, що засновує Європейське Співтовариство,

Беручи до уваги Регламент Ради (ЄС) № 1165/98 від 19 травня 1998 року щодо короткострокових статистичних даних і, зокрема, Статтю 3 і Статтю 17(с) даного документа,

Через те що,

- (1) Регламентом (ЄС) № 1165/98 встановлена загальна основа для підготовки короткострокових статистичних даних Співтовариства відносно бізнес-циклів.
- (2) У відповідності зі Статтею 17(с) Регламенту (ЄС) № 1165/98, заходи щодо реалізації необхідні стосовно надаваного визначення змінних.
- (3) Заходи, передбачені в цьому Регламенті, відповідають думці, озвученій Комітетом зі статистичної програми, заснованому Регламентом Ради 89/382/ЄЕС, Євратом (2),

ЗАТЕРДИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

Стаття 1

Визначення змінних

Регламент (ЄС) № 1165/98 визначає в Додатку А(с)(1), Додатку В(с)(1), Додатку С(с)(1) і Додатку D(с)(1) змінні, які повинні бути охоплені короткостроковими статистичними даними. Визначення змінних, а також завдання, характеристики й розрахунки відповідних індексів, викладені в Додатку.

Цей Регламент є обов'язковим у повному обсязі й підлягає прямому застосуванню у всіх країнах-членах.

Вчинено в Брюсселі, 26 березня 2001 року.

Від імені Комісії Педро

СОЛБЕС МИРУ Член Комісії

Реалізація визначень

Країни-Члени повинні застосовувати визначення, викладені в Додатку для збору статистичних даних, передбачених Регламентом (ЄС) 1165/98, не пізніше ніж через один рік після набрання чинності цим Регламентом.

Країни-Члени повинні дотримуватися визначення статистичних даних, передбаченого Регламентом (ЄС) 1165/98, до визначень, викладених у Додатку, не пізніше, ніж на дату наступного перегляду базисного року, передбаченого в Статті 11 Регламенту (ЄС) 1165/98.

Країни-Члени повинні при реалізації визначень, викладених у Додатку, вживати заходів необхідних для гарантії того, що існуючі статистичні дані, передбачені Регламентом (ЄС) 1165/98, будуть переглянуті шляхом перерахування або оцінки для відповідності цим визначенням.

Результати змінної, які відрізняються не більше ніж на 0,2% у порівнянні з результатами змінної, яка відповідає визначенням змінних, викладеним у Додатку, вважається відповідними.

Стаття 3

Інформація про відповідність визначенням

Кожна країна-член направляє в Комісію, на її прохання, будь-яку відповідну інформацію щодо відповідності статистичних даних у цій державі-члені визначенням, викладеним у Додатку.

Стаття 4

Набрання чинності

Цей Регламент набуває чинності на 20-й день після його опублікування в Офіційному журналі Європейського Співтовариства.

⁽¹⁾ ОJ L 162, 5.6.1998, стор. 1.

⁽²⁾ ОJ L 181, 28.6.1989, стор. 47.

ДОДАТОК

ВИЗНАЧЕННЯ ЦІЛЕЙ І ХАРАКТЕРИСТИК ЗМІННИХ

Змінна 110: Виробництво

Завданням індексу обсягу виробництва є вимір змін обсягу виробництва продукції на коротких і регулярних інтервалах, як правило, щомісячних. Він дозволяє виміряти тенденцію обсягу доданої вартості у факторній вартості за певний звітний період

Індекс обсягу виробництва є теоретичним виміром, який необхідно наблизити до практичного виміру.

Додана вартість у факторній вартості ⁽²⁾ може бути отримана на підставі обороту (без обліку ПДВ і інших подібних податків, які віднімаються, прямо пов'язаних з оборотом), збільшеного на капіталізоване виробництво, збільшеного на інші операційні доходи, зменшеного або збільшеного на зміну запасів, зменшеного на закупівлі товарів і послуг, зменшеного на податки на продукцію, пов'язані з оборотом, але не від'ємними з нього, збільшеного на субсидії на отриману продукцію.

Доходи й видатки, які класифікуються як фінансові або екстраординарні на рахунках компанії, виключаються з доданої вартості.

Субсидії на продукцію й на виробництво включаються в додану вартість по факторній вартості, тоді як усі податки на продукцію й на виробництво виключаються.

Додана вартість по факторній вартості, розраховується у «валовому обчисленні», оскільки коректування вартості (наприклад, амортизація) не віднімаються.

Примітка: непрямі податки можуть бути розділені на три групи.

- (i) Перша містить у собі ПДВ та інші податки, які віднімаються, безпосередньо пов'язані з оборотом, що віднімаються з обороту. Ці податки акумулюються підприємством поетапно й повністю переносяться на кінцевого покупця.
- (ii) Друга група стосується всіх інших податків і зборів, пов'язаних із продукцією, які або: (1) пов'язані з оборотом і не віднімаються, або (2) є податками на продукцію, не пов'язаними з оборотом. Сюди входять податки й мита на імпорту і податки, які підлягають сплаті в результаті виробництва, експорту, продажу, передачі, оренди або поставки товарів і послуг або в результаті їх використання для власного споживання або власного капіталу.
- (iii) Третя група стосується всіх інших податків і зборів, пов'язаних із продукцією: Це обов'язкові безоплатні платежі в грошовій або натуральній формі, які стягуються органами державного керування або інститутами Європейського союзу, у зв'язку із виробництвом і імпортом товарів і послуг, зайнятістю праці, власністю або користуванням земельних ділянок, будинків або інших активів, використовуваних у виробництві, незалежно від кількості або вартості зроблених або проданих товарів і послуг.

Теоретична формула для індексу виробництва (Q) є індексом фізичного обсягу типу індексу Ласпейреса, тобто

$$Q_{t/0} = \frac{\sum_{j=1}^N p_{j,t} q_{j,t}}{\sum_{j=1}^N p_{j,0} q_{j,0}}$$

де q = кількість продукції
 p = ціни на продукцію
 a = ціни на матеріальні ресурси
 s = кількість матеріальних ресурсів
 i = один з N товарів
 = один з M матеріальних ресурсів
 0 = базисний період
 t = поточний період

- (1) загальне розуміння під «індексом обсягу виробництва» терміна «зміна доданої вартості» суперечить визначенню «виробництва» у рамках національних рахунків або структурної статистики ділової активності, але, проте, цей термін, звичайно використовується в даній області статистики ділової активності.

Термін «індекс доданої вартості» ніколи не використовується на практиці. Оскільки індекс відслідковує зміну виробництва в постійних цінах, іноді використовується термін «індекс обсягу випуску».

Термін «індекс обсягу виробництва» завжди використовується в даному тексті у вигляді кількісного індексу, тобто в постійних цінах.

- (2) Національні рахунки ввели поняття «додана вартість у базисних цінах». У порівнянні з доданою вартістю по факторній вартості, вона містить у собі податки, пов'язані із виробництвом, але операційні субсидії на проведення виключається. Відповідність із національними рахунками може дати деякі переваги, тому країни-члени можуть використовувати поняття доданої вартості в базисних цінах у якості зразкової оцінки доданої вартості по факторній вартості.

Однак, дані, необхідні для складання такого індексу, не доступні на щомісячній основі. На практиці альтернативними значеннями, які підходять для продовження індексів є:

- продовження за допомогою значень валового виробництва (у постійних цінах),
- продовження за допомогою обсягів,
- продовження за допомогою обороту (у постійних цінах),
- продовження за допомогою витраченої роботи,
- продовження за допомогою витрат на сировину,
- продовження за допомогою витрат на енергію.

Залежно від методу апроксимації, індекс виробництва повинен враховувати:

- зміна типу і якості товарів і матеріальних ресурсів,
- зміни в запасах готової продукції й незавершеному виробництві товарів і послуг,
- зміни в технічних зв'язках між ресурсами й продукцією (методи обробки),
- послуги, пов'язані з одержанням доданої вартості, такі як складання виробничих одиниць, монтаж, встановлення, ремонт, планування, проектування, створення програмного забезпечення.

Змінна 115: Проведення будівництва споруд

Змінна 116: Проведення цивільного будівництва

Завдання й характеристики індексів змінної 110 (виробництва) також застосовні до індексів змінних по будівництву споруд цивільного будівництва.

Поділ виробництва на будівництво споруд і цивільне будівництво засноване на класифікації типів будівництва (КБ). Метою даних індексів є показати зміну доданої вартості для кожного із двох основних розділів будівництва, а саме: роботи з будівництва споруд і цивільного будівництва. Ці індекси розраховуються шляхом прив'язки основної інформації (обсяги виробництва в постійних цінах, відпрацьований час, дозволи/ліцензії) до продукції в КБ і подальшого групування індексів продуктів відповідно до КБ до рівня розділу.

Змінна 120: Обороти

Завданням індексу обороту є показати зміна на ринку товарів і послуг.

Оборот ⁽¹⁾ містить у собі підсумкові суми, відфактуровані одиницею спостереження протягом звітного періоду, і він відповідає обсягу ринкових продажів товарів або послуг, поставлених третім особам.

Оборот включає всі податки й мита на товари або послуги, відфактуровані одиницею за винятком ПДВ, відфактурованого одиницею відносно свого клієнта й інших аналогічних податків, які віднімаються, прямо пов'язаних з оборотом.

Оборот включає також усі інші видатки (транспортування, упакування і т.д.), передані замовникові, навіть якщо такі видатки зазначені окремо в рахунку.

Зниження цін, відрахування й знижки, а також вартість повернутої тари не повинні включатися. Зниження цін, відрахування й бонуси, надавані замовникові пізніше, наприклад, наприкінці року, не враховуються.

Прибуток, який класифікується як інший операційний прибуток, фінансовий прибуток і надзвичайний прибуток на рахунках компанії виключається з обороту. Субсидії, отримані від органів державної влади або інститутів Європейського Союзу, також виключаються.

Згідно із цим визначенням, звичайно включаються наступні елементи:

- продаж готової продукції,
- продаж продукції, що випускається субпідрядниками,
- продаж товарів, закуплених для перепродажу в стані аналогічному стану при одержанні,
- виставлені рахунки за надані послуги,
- продаж побічних продуктів,
- виставлені рахунки за видатки на пакування й транспортування,

(1) Вирази «оборот», «продаж», «поставка» і «відправлення» часто використовуються як синоніми в контексті короткострокових статистичних даних.

- виставлені рахунки за відпрацьований час третім особам тільки щодо субпідряду,
- виставлені рахунки за монтаж, установку й ремонт,
- виставлені рахунки за чергові внески (поетапна оплата),
- виставлені рахунки за розробку програмного забезпечення й ліцензій на програмне забезпечення,
- продаж поставленої електроенергії, газу, тепла, пари й води,
- продаж відходів і лому,

З урахуванням прибутку, класифікованого на рахунках компанії як інший операційний прибуток, фінансовий прибуток і надзвичайний прибуток, звичайно віднімаються наступні статті:

- комісійні,
- оренда й прокат,
- оренда для власних виробничих підрозділів і устаткування при використанні третіми особами,
- оренда належного компанії житла,
- надходження від ліцензійних зборів,
- надходження від об'єктів для персоналу (наприклад, від заводської їдальні),
- поставка продукції й послуг у межах одиниці спостереження,
- продаж власної землі й основних засобів,
- продаж або оренда власного майна,
- продаж акцій,
- прибутки від відсотків і дивідендів,
- субсидії,
- інші надзвичайні доходи.

Наведені вище статті можуть бути включені, якщо вони формують оборот в основній сфері діяльності одиниці спостереження.

Змінна 121: Внутрішній оборот Змінна

122: Зовнішній оборот

Завдання й характеристики індексів для змінної 120 (оборот) також застосовуються до індексів для різниці між внутрішнім і зовнішнім оборотом.

Для індексів внутрішнього й зовнішнього обороту оборот необхідно розділити відповідно до першого пункту призначення продукту на основі переходу права власності (незалежно від відповідного фізичного переміщення товарів через кордон). Пункт призначення визначається місцем проживання третьої сторони, яка придбала товари й послуги. Внутрішній ринок визначається як треті особи, які є резидентами національної території, на якій перебуває одиниця спостереження.

Змінна 123: Обсяг продажів

Обсяг продажів представляє значення товарообігу, виражене в постійних цінах, і тому є кількісним індексом. Він може бути розрахований як оборот у поточних цінах, з урахуванням зміни індексу дефлятора продажів, або як кількісний індекс, отриманий безпосередньо на основі кількості проданого товару.

Інформація про обсяг продажів (змінна 123) може бути використана замість індексу дефлятора продажів (змінна 330) у Додатку С (роздрібна торгівля й ремонт) Регламенту (ЄС) № 1165/98.

Змінна 130: Нові отримані замовлення

Завданням індексу нових отриманих замовлень є показати розвиток попиту на продукцію й послуги у вигляді показу майбутнього виробництва. Також допускається вказувати, чи формується попит на внутрішньому або зовнішньому ринку.

Замовлення визначається як вартість контракту, що зв'язує виробника й третю сторону у зв'язку з поставкою виробником товарів і послуг. Замовлення вважається прийнятим, якщо, на думку виробника, є достатньо доказів для дійсності угоди.

Нові замовлення стосуються товарів і послуг, надаваним одиницею спостереження, у тому числі замовлення, отримані від субпідрядників.

Наступні статті необхідно відняти з вартості замовлення:

- ПДВ і інші аналогічні податки, які віднімаються, прямо пов'язані з оборотом,
- зниження цін, відрахування й знижки, при їх наданні в момент здійснення замовлення, а також вартість пакування, яке передбачається повернути після доставки.
- субсидії, отримані від органів державної влади або інститутів Європейського Союзу.

(1) Правила національного обліку повинні використовуватися в якості керівних принципів, що включати, а що не включати.

Замовлення за попередні періоди, які були скасовані протягом періоду спостереження, не повинні відніматися з нових отриманих замовлень, при цьому, індекс за попередні періоди не повинен переглядатися у зв'язку з їх скасуванням.

Нові замовлення містять у собі всі податки й мита на товари або послуги, які будуть відфактуровані одиницею, за винятком ПДВ та інших аналогічних податків, які віднімаються, прямо пов'язаних з оборотом.

Вартість нових замовлень також включає всі інші видатки (транспортну, пакування і т.д.), які передаються замовникові, навіть якщо ці видатки вказуються в рахунку-фактурі окремо.

Змінна 131: Внутрішні нові замовлення Змінна

132: Зовнішні нові замовлення

Завдання й характеристики індексів змінної 130 (нові отримані замовлення) також стосуються до індексів для поділу між внутрішнім і зовнішніми новими замовленнями.

Для індексів внутрішніх і зовнішніх нових отриманих замовлень потрібно, щоб нові отримані замовлення розбивалися залежно від походження замовлення, заснованого на зміні власності. Походження визначається проживанням третьої особи, яка зробила замовлення. Внутрішній ринок визначається як треті особи, які є резидентами економічної території (див. визначення економічної території наприкінці цього додатку), на якій перебуває одиниця спостереження.

Змінна 135: Нові замовлення для будівництва споруд

Змінна 136: Нові замовлення, отримані для цивільного будівництва

Завдання й характеристики індексів змінної 130 (нові отримані замовлення) також стосуються до індексів для змінних щодо нових отриманих замовлень для будівництва споруд і цивільного будівництва.

Поділ нових отриманих замовлень на будівництво споруд і цивільне будівництво заснований на класифікації видів будівництва (КБ). Ці індекси прагнуть показати майбутні можливості виробництва для кожного з двох основних розділів у будівництві саме будинків і споруд. Ці індекси розраховуються шляхом присвоєння основної інформації із замовлень на продукцію в КБ і наступного групування показників продуктів відповідно до КБ до рівня розділу.

Змінна 210: Чисельність зайнятих

Завданням індексу чисельності зайнятих є показати зміну зайнятості в промисловості, будівництві й сфері послуг.

Чисельність зайнятих визначається як загальне число осіб, які працюють в одиниці спостереження (включаючи працюючих власників, партнерів, що регулярно працюють в одиниці й неоплачуваних працівників сімейних підприємств), а також особи, що працюють за межами одиниці, які відносяться до неї й оплачуються нею (наприклад, торговельні представники, персонал з доставки, команди з ремонту й технічного обслуговування). Вона містить у собі осіб, які відсутні протягом короткого періоду (наприклад, відпустка через хворобу, оплачувану відпустку або спеціальну відпустку), а також тих, хто страйкує, але не тих, хто відсутній на невизначений строк. Вона також включає працівників, що працюють неповний робочий день, які вважаються такими відповідно до законів відповідної країни і які значаться в штаті, а також сезонних робітників, підмайстрів і домашніх працівників, що значаться в штаті.

Чисельність зайнятих не включає робочу силу, надану одиниці іншими підприємствами, осіб, що здійснюють ремонт і технічне обслуговування в одиниці спостереження від імені інших підприємств, а також тих, хто перебуває на обов'язковій військовій службі.

Неоплачувані працівники сімейних підприємств означають особи, які *живуть* із власником одиниці й регулярно працюють для одиниці, але не підписали договір на обслуговування й не одержують фіксовану плату за роботу, яку вони виконують. Сюди входять тільки ті особи, які не значаться в штаті іншої одиниці на умовах повної зайнятості.

Згідно із цим визначенням, сюди входять наступні групи:

- усі наймані робітники, у тому числі наступні категорії, якщо вони значаться в штаті:

- надомні працівники,
- учні/стажисти,
- оплачувані власники бізнесу й оплачувані члени родини,
- особи, що перебувають у тимчасовій відпустці (вагітність і пологи, відпустка через хворобу, страйк, локаут і т.д.) на певний строк,
- працівники на неповний робочий день,
- тимчасові працівники,
- сезонні працівники,

- зайняті неоплачувані особи:
 - неоплачувані працюючі власники (володільці),
 - неоплачувані працівники сімейних підприємств

Сюди не включаються наступні групи:

- співробітники, які надаються агентством для тимчасової роботи на підприємстві (за винятком видів діяльності, за якими класифікуються такі агентства зайнятості),
- особи в безстроковій відпустці (наприклад, довгострокова хвороба, військова служба або соціальні послуги),
- особи, які здійснюють ремонт і технічне обслуговування, від імені інших одиниць спостереження й інші співробітники, запозичені в інших одиниць спостереження,
- працівники - члени родини, включені в штат іншої одиниці в якості їх основного місця зайнятості.

Чисельність зайнятих повинна визначатися як репрезентативний показник за звітний період.

Змінна 211: Чисельність працівників

Чисельність працівників використовується в якості тимчасового приблизного значення чисельності зайнятих.

Чисельність працівників визначається як особи, які працюють по найму і підписали трудовий договір і які одержують компенсацію у вигляді заробітної плати, виплат, комісійної винагороди, відрядної оплати або винагороди в натуральній формі.

Відносини роботодавця із працівником існують за наявності угоди, формальної або неформальної, між підприємством і особою, у які добровільно вступають обидві сторони й у результаті яких особа працює на підприємстві в обмін на винагороду в грошовій або натуральній формі.

Вважається, що працівник одержує заробітну плату працівника певної одиниці, якщо він або вона одержує заробітну плату від одиниці, незалежно від місця виконання роботи (у межах або за межами виробничої одиниці). Працівником агентства по тимчасовому найму вважається працівник агентства по тимчасовому найму, а не одиниці (замовника), у якій вони працюють.

Згідно із цим визначенням, сюди входять наступні групи:

- оплачувані працюючі власники,
- студенти, які мають офіційне зобов'язання вносити вклад у виробничий процес одиниці за винагороду й/або освітні послуги,
- працівники, найняті по договорах, призначених для заохочення наймання безробітних,
- надомні працівники, за наявності явної угоди про те, що надомний працівник оплачується на основі виконаної роботи, і вони значаться в штаті.

Чисельність працівників містить у собі працівників на неповний робочий день, сезонних працівників і осіб, які беруть участь у страйку, або перебувають у короткостроковій відпустці, але не включає осіб, які перебувають у довгостроковій відпустці.

Чисельність працівників не включає добровільних працівників.

Чисельність працівників визначається для одержання представницького показника за звітний період.

Змінна 220: Відпрацьований час

Завданням індексу відпрацьованого часу є показати зміни в обсязі виконаної роботи.

Загальна кількість відпрацьованого часу являє собою агреговану кількість фактично відпрацьованих годин для вироблення продукції одиниці спостереження протягом звітного періоду.

Ця змінна виключає оплачені, але фактично не відпрацьовані години, наприклад, під час щорічної відпустки, свята й відсутності на роботі через хворобу. Вона також виключає перерви на обід і час переміщення між домом і роботою.

Сюди включаються фактично відпрацьовані години протягом робочого дня; додатково відпрацьований до цього час; час, витрачений на робочому місці на такі завдання, як підготовка до роботи й час на невеликі перерви відпочинку на робочому місці.

Якщо точне значення фактично відпрацьованих годин невідомо, його можна приблизно визначити на основі нормативної кількості відпрацьованих годин і середнього часу відсутності (через хворобу, вагітність, пологи і т.д.).

(1) Неоплачувані працівники сімейних підприємств фактично теж включаються, однак може бути нелегко отримати точну цифру.

Згідно із цим визначенням, сюди входять наступні статті:

- загальна кількість фактично відпрацьованих годин:
 - протягом звичайного робочого дня,
 - понаднормовий час, оплачуваний або неоплачуваний
 - ночами, у недільні й святкові дні,
- час, витрачений на такі завдання, як підготовчі роботи, підготовка, догляд і очищення інструментів і машин і складання робочих нарядів і звітів,
- час, проведений на робочому місці, під час якого робота не виконується, наприклад, у зв'язку з зупинкою машин, аваріями або тимчасовою відсутністю роботи, але за який проводиться оплата відповідно до трудового договору,
- короткі проміжки відпочинку на робочому місці, у тому числі перерви на чай і каву.

Наступні статті не включаються:

- оплачені, але не відпрацьовані години, внаслідок звільнення, хвороби, нещасного випадку, страйку, локаутів, простою і т.д.,
- час на перерви для приймання їжі,
- переміщення між домом і роботою.

Змінна 230: Нарахована заробітна плата

Завданням індексу нарахованої заробітної плати є дати приблизні значення зміни фонду заробітної плати.

Нарахована заробітна плата визначається як сума винагород у грошовій або натуральній формі, виплачувана всім особам, які значаться в штаті (у тому числі надомних працівників), в обмін на виконану роботу протягом звітного періоду, незалежно від того, чи оплачується вона на основі робочого часу, обсягах виробництва або є відрядною, а також незалежно від того, чи виплачується вона регулярно.

Нарахована заробітна плата включає значення всіх соціальних внесків, прибуткового податку і т.д., виплачуваних працівником, навіть якщо вони фактично утримуються роботодавцем і виплачуються безпосередньо органам соціального страхування, податковим і іншим органам від імені працівника. Нарахована заробітна плата не містить у собі соціальні внески, що сплачуються роботодавцем.

Нарахована заробітна плата включає: усі допомоги, премії, добровільні разові виплати, виплати 13-ої зарплати, вихідні допомоги, оплату житла, транспорту, прожитковий мінімум і допомогу на родину, чайові, комісії, плату за участь і інші виплати, одержувані співробітниками, а також податки, внески на соціальне забезпечення й інші утримання, що підлягають оплаті співробітниками й утримувані у джерела виплати роботодавцем.

Платежі співробітникам, наданим агентством для тимчасової роботи на підприємстві, не включаються в нараховану заробітну плату.

Згідно із цим визначенням, сюди входять наступні статті:

- уся основна нарахована заробітна плата, виплачувана регулярно,
- збільшені ставки за понаднормову роботу, нічну зміну, роботу у вихідні дні і т.д.,
- будь-які компенсації, допомоги й бонуси, виплачувані роботодавцем, що включають:
 - прожитковий мінімум, допомога на житло й допомога для експатріантів,
 - надбавка на харчування,
 - компенсація оплати за проїзд до місця роботи,
 - преміальні, присвячені до свят, 13-я зарплата,
 - компенсація за невикористану щорічну відпустку,
 - премії за виконання завдання, гарну роботу й високе виробництво,
 - додаткова компенсація за екстремальні умови роботи, такі як пил, бруд, температури, дим, небезпеки і т.д.,
 - вихідні допомоги, фактично виплачувані звільненим працівникам,
 - премія за пропозицію вдосконалення й патентні платежі, виплачувані найманій особі,
 - премії директорів і співробітників,
 - допомоги на родину, виплачувані роботодавцем відповідно до колективного договору,
- комісійні,
- вартість преміальних акцій, безкоштовно наданих співробітникам,
- платежі, виплачувані роботодавцями працівникам по програмі накопичення заощаджень або іншим програмам,
- податки, внески й інші суми, виплачувані працівникам або утримувані роботодавцями,
- будь-які виплати в натуральній формі.

(1) Дані про неоплачену понаднормову роботу важко отримати в різних країнах-членах, але вони фактично включені в цей показник.

Наступні статті не включаються:

- обов'язкові соціальні внески, виплачувані роботодавцем,
- колективно погоджені, договірні й добровільні соціальні внески, що сплачуються роботодавцем,
- умовні соціальні відрахування (соціальні допомоги, виплачувані безпосередньо роботодавцем),
- допомоги, виплачувані працівникам на придбання інструментів, устаткування й спеціального одягу, необхідні для їх роботи або та частина їх заробітної плати, яку згідно з договором повинна виділятися на такі видатки,
- податки, що сплачуються на нараховану й виплачену заробітну плату,
- компенсація працівникам добогих, видатки на переїзд, оплата готелю, представницькі видатки, підйомні, оплата телефонних рахунків і інші подібні видатки, понесені працівником у ході виконання своїх обов'язків,
- видатки на професійне навчання (вартість навчання), за винятком нарахованої заробітної плати учнів,
- заробітна плата, виплачувана роботодавцем у зв'язку з непрацездатністю, нещасним випадком, вагітністю й пологами або неповною зайнятістю,
- інші видатки, пов'язані з оплатою праці, оплачувані роботодавцем:
 - видатки по найму персоналу,
 - видатки на соціальні потреби, такі як відшкодування поточних витрат на перевезення працівників до місця роботи, здійснювані власними транспортними засобами підприємств або третіми особами від імені підприємства, відрахування в профспілки,
- опціони на акції (1).

Для оцінки виплат у натуральній формі застосовується наступне правило: виплати в натуральній формі продукцією роботодавця оцінюються за цінами виробника; виплати в натуральній формі продукцією, закупленою роботодавцем, оцінюються за ринковими цінами.

Змінна 310: Ціни на продукцію

Завданням індексу цін на продукцію є вимір щомісячних змін договірних цін за видами економічної діяльності.

Внутрішній індекс цін на продукцію дозволяє виміряти для виду економічної діяльності середню зміну цін на всі товари й супутні послуги, пов'язані із цим видом діяльності й продані на внутрішньому ринку. Зовнішній індекс цін показує зміну середніх цін (у перерахуванні на національну валюту) на всі товари й супутні послуги, пов'язані із цим видом діяльності й продані за межами внутрішнього ринку. При комбінації, ці два індекси дають середній показник зміни цін на всі товари й супутні послуги, у результаті даного виду діяльності.

Дуже важливо, щоб усі ціноутворюючі характеристики продукції були враховані, у тому числі кількість проданих одиниць товару, наданий транспорт, знижки, умови експлуатації, умови гарантії й призначення. Специфікація повинна бути такою, щоб у наступні звітні періоди, одиниця спостереження змогла однозначно ідентифікувати продукт і забезпечити відповідну ціну на одиницю.

Для визначення ціни застосовуються наступні правила:

- відповідною ціною є відпускна ціна (2), яка включає всі податки й мита, що нараховуються на товари й послуги, відфактуровані одиницею, але не включає ПДВ, відфактурований одиницею відносно замовника й подібні податки, які віднімаються, прямо пов'язані з оборотом.
- за наявності видатків на транспорт, вони повинні включатися у вартість продукту,
- для того щоб показати справжню зміну руху цін, потрібно використовувати фактичну договірну ціну, а не преїскурантну ціну.
- індекс цін на продукцію повинен враховувати якісні зміни продукції.
- дані про ціну, зібрані в період t повинні відноситися до замовлень, здійснених у періоді t (на момент замовлень), а не на момент, коли товари відвантажуються із заводу.
- для отримання цін на продукцію на зовнішньому ринку, ціна розраховується на національній кордоні, FOB (франко-борт).

Бажано, щоб зібрана інформація про ціни відносилася до певного дня в середині звітного періоду. При відсутності інформації за зазначені день, ціна може являти собою середнє значення за весь період.

Індекси цін на продукцію для будівництва можуть використовуватися в якості приблизних значень для змінних витрат на будівництво. Вони вимірюють еволюцію житлових будинків без урахування житла для громад, нежитлових будинків, цін на землю, вартості послуг архітектора й інші збори. Вони відображають ціни, що сплачуються клієнтом будівельної компанії. Таким чином, вони не тільки відображають відмінності у факторах вартості будівництва, але й зміни продуктивності й прибутковості. Крім того, існує часова різниця між ціною на продукцію й відповідними витратами виробництва.

(1) Опціони на акції були виключені в основному із практичних міркувань, пов'язаних із труднощами гармонізованого визначення й збором даних, хоча вони часто розглядаються як винагорода за працю по збільшенню загальної ефективності роботи компанії.

(2) Або еквівалент для видів діяльності, що не входять у виробництво.

Змінна 311: Ціни на продукцію на внутрішньому ринку**312: Ціни на продукцію на зовнішньому ринку**

Завданням й характеристики індексів для змінної 310 (ціни на продукцію) також стосуються показників для поділу внутрішніх і зовнішніх цін на продукцію.

Для індексів внутрішніх і зовнішніх цін необхідні окремі індекси цін на продукцію, які готуються відповідно до призначення продукту. Призначення визначається місцем проживання третьої сторони, що замовила або купила продукт. Внутрішній ринок визначається як треті особи, які є резидентами національної території, на якій перебуває одиниця спостереження.

Змінна 313: Індекс середньої ціни одиниці продукції

Індекс середньої ціни одиниці продукції може використовуватися для отримання зразкової оцінки зовнішніх цін на продукцію.

Для цілей даного індексу, ціни одиниці розраховуються, як обсяг продажів продукції, ділений на продану кількість, отримане на основі даних про зовнішню торгівлю. Ціни одиниці товару потім розглядаються як середня ціна продукту, а індекс розраховується так само, як і для традиційних індексів цін на продукцію.

Змінна 320: Витрати на будівництво

Завданням індексу витрат на будівництво є показати зміну витрат, понесених підрядником при виконанні будівельного процесу.

Індекс витрат на компоненти (матеріальні витрати й витрати на робочу силу) показує зміни цін на фактори виробництва, використовувани в будівельній галузі.

Індекс витрат на будівництво розраховується в такий спосіб:

$$I = \frac{M_i}{L_i} \cdot \frac{W_i}{W_{i-1}}$$

де I = Індекс будівництва
 M_i = Індекс матеріальних витрат
 L = Індекс витрат на оплату праці
 M = вага для матеріалів
 W_i = вага витрат на оплату праці
 L
 W_i

У витрати, які є елементами витрат на будівництво, також входять машини й устаткування, транспортні, енергетичні й інші подібні витрати.

Послуги архітекторів не є частиною витрат на будівництво.

Змінна 321: Матеріальні витрати

Індекс матеріальних витрат, як правило, розраховується за допомогою цін на матеріали. Ціни на матеріали ґрунтуються на фактичних цінах, а не на преїскурантних цінах. Ціни повинні базуватися на вибірці із продуктів і постачальників. Беруться ціни без обліку ПДВ.

Змінна 322: Витрати на оплату праці

Індекс витрат на робочу силу повинен включати нараховану заробітну плату й соціальні відрахування для всіх зайнятих осіб. Соціальні відрахування включають: (i) обов'язкові соціальні відрахування, оплачувані роботодавцем, (ii) колективно погоджені, договірні й добровільні соціальні відрахування, оплачувані роботодавцем і (iii) умовні соціальних внески (соціальні допомоги, виплачувані безпосередньо роботодавцем).

Змінна 411: Дозволи на будівництво: кількість житлових приміщень

Завданням індексу дозволів на будівництво житлових приміщень є показати майбутні зміни в будівельній діяльності з погляду кількості одиниць.

Дозвіл на будівництво - це дозвіл на початок робіт з будівництва. Таким чином, дозвіл є завершальним етапом санкціонування проектування й будівництва органами державної влади, перед початком роботи.

Індекс, заснований на цих дозволах повинен забезпечити гарний показник навантаження для будівельної галузі в найближчому майбутньому, хоча він може бути недоречним у випадку, коли значна частина дозволів не використовуються або коли існує тривалий проміжок часу між одержанням дозволу й початком робіт з будівництва.

Індекси кількості дозволів збираються для житлових будинків з однією житловою одиницею й житлових будинків із двома або більше житловими одиницями. Житлова одиниця - це кімната або кілька кімнат з відповідною інфраструктурою в капітальній будівлі або її структурно відділеній частині, побудовані, перебудовані або модернізовані з метою приватного проживання. Вона повинна мати окремий вихід на вулицю (прямий або через сад або територію) або до місць загального користування в межах будинку (сходи, прохід, галерея, і так далі). Окремо стоять кімнати для проживання, які явно використовуються як частина житла, вважаються частиною житла. Таким чином, житло може складатися з окремих будинків у рамках однієї відгородженої території, якщо вони явно призначено для проживання одного приватного домогосподарства.

Змінна 412: Дозволи на будівництво: квадратні метри корисної площі або альтернативні міри

Завданням індексу дозволів на будівництво корисної площі є показати майбутні зміни в будівельній діяльності з погляду обсягу.

Дозвіл на будівництво - це дозвіл на початок робіт з будівництва. Таким чином, дозвіл є завершальним етапом санкціонування проектування й будівництва органами державної влади, перед початком роботи.

Індекс, заснований на цих дозволах повинен забезпечити гарний показник навантаження для будівельної галузі в найближчому майбутньому, хоча він може бути недоречним у випадку, коли значна частина дозволів не використовуються або коли існує тривалий проміжок часу між одержанням дозволу й початком робіт з будівництва.

Цей індекс складається на основі квадратних метрів корисної площі будинку, для яких отримані дозволи. Корисна площа поверху будинку (1) вимірюється в межах своїх зовнішніх стін, за винятком:

- конструктивна площа (наприклад, компоненти встановлення меж, опори, колони, стовпи, вали, труби),
- функціональні області для особистого підсобного використання (наприклад, площі, займані системами опалення й кондиціювання повітря або генераторами),
- магістралі (наприклад, зони сходових кліток, ліфтів, ескалаторів).

Частина загальної корисної площі будинку, використовувана для проживання, містить у собі зону кухні, вітальні, спальні й підсобних приміщень, підвали й загальні приміщення, використовувані власниками житлових будинків.

Можна використовувати й інші міри, при їхнім однозначному й послідовному використанні країнами-членами, як це передбачено Додатком В(с)(1) Регламенту (ЄС) № 1165/98.

Регламент (ЄС) № 1165/98 посилається на класифікацію КБ при запиті даних про дозволи на будівництво для будинків різних категорій. Категорія «інші будинки» Регламенту (ЄС) № 1165/98 містить у собі наступні категорії класифікації КБ:

- готелі й інші аналогічні будинки,
- будинки для оптової й роздрібною торгівлі,
- будинки для трафіка й комунікацій,
- промислові будинки й склади,
- будинки, призначені для проведення масових заходів, для надання освітніх послуг, лікарні, а також інституціональні будинки,
- інші нежитлові будинки.

Змінна 330: Індекс дефлятора продажів

Завданням індексу дефлятора продажів є відкоригувати оборот з урахуванням зміни цін.

Індекс дефлятора продажів у роздрібній торгівлі є дефлятором не відносно наданих послуг, а відносно проданих товарів.

Ціни, використовувані для розрахунків дефлятора для певного виду діяльності, розраховуються як середньозважений показник відповідних індексів ціни на товар для цього виду діяльності. Дуже важливо, щоб усі ціноутворюючі характеристики продукції були враховані, у тому числі кількість проданих одиниць товару, наданий транспорт, знижки, умови експлуатації, умови гарантії й призначення.

Специфікація повинна бути такою, щоб у наступні звітні періоди одиниця спостереження змогла однозначно ідентифікувати товар і надати відповідну ціну за одиницю.

Для того щоб показати справжні зміни руху цін, потрібно використовувати фактичну договірну ціну, а не преїскурантну ціну.

Бажано, щоб зібрана інформація про ціни стосувалася певного дня в середині звітного періоду.

(1) Визначення корисної поверхової площі наведене у відповідності до Класифікації видів будівництва, яка, у свою чергу, посилається на Статистичні стандарти й дослідження, № 40, Організація Об'єднаних Націй, Нью-Йорк 1987 року, а також Статистичні стандарти й дослідження, № 43, Організація Об'єднаних Націй, Нью-Йорк 1994 року.

Визначення економічної території

Економічна територія містить у собі наступні статті:

- географічна територія, керована національним урядом у рамках якої люди, товари, послуги й капітал вільно пересуватися,
- будь-які вільні зони, у тому числі митні склади й заводи під митним контролем,
- національний повітряний простір, територіальні води й континентальний шельф, що лежить у міжнародних водах, у відношенні якого країна користується виключними правами,
- територіальні анклав, тобто географічні території, що не є країнами, і використовувані відповідно до міжнародних договорів і угодами між державами, загальними державними установами країни (посольства, консульства, військові бази, наукові бази і т.д.),
- родовища нафти, природного газу і т.д. у міжнародних водах за межами континентального шельфу країни, розроблювальні одиницями, що проживають на території, як визначено вище.

В економічну територію не входять наступні статті:

- екстериторіальні анклав (тобто частини власної географічної території країни, використовувані загальними державними установами інших країн, інститутами Європейського Союзу й міжнародними організаціями відповідно до міжнародних договорів або угод між державами).

Це визначення відповідає Європейській системі рахунків (ЕСР) від 1995 року, пункти 2.05 і 2.06.

Відмінність між внутрішнім і зовнішніми ринками слід інтерпретувати для цілі короткострокових статистичних даних залежно від території країн-членів. Це визначення може бути переглянуте в майбутньому для того, щоб конкретно врахувати європейську і/або валютну інтеграції відповідно до інших відповідних Регламентів.